

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Tarih : 26 Ekim 2018
Sayı : 344

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

13.12.2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılması hakkında kanun teklifimiz ve gerekçesi ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımızla arz ederiz.

Dr. Murat EMİR
Ankara Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler
Esas Komisyon	Aile
Tarih :	12 Kasım 2018
Esas No:	2/1252

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİĞİ
30 Ekim 2018
Numara:

TBMM GELEN EVRAK
30 Ekim 2018
No: 373678
EBYS'ye AKTARILMIŞTIR

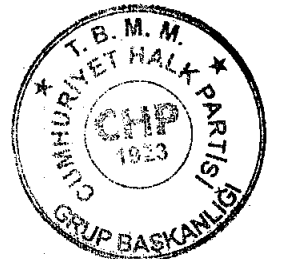
CEZA VE GÜVENLİK TEDBİRLERİNİN İNFAZI HAKKINDA KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

GENEL GEREKÇE:

Cinsel taciz ve saldırı ile çocuklara yönelik cinsel istismar vakaları, Türkiye kamuoyunun son yıllarda gündemindeki öncelikli sorunların başında gelmektedir. Hem birey hem de toplumsal düzeyde ağır sonuçlara yol açan cinsel taciz ve saldırı ile cinsel istismar vakalarında son yıllarda yaşanan artış ciddi düzeylerdedir. Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre, Türkiye’de 2006 yılında cinsel taciz suçlamasıyla açılan dava sayısı 3 bin 649 iken, 2015 yılında yaklaşık yüzde 273’lük bir artışla 13 bin 619’a yükseldi. 2006 yılında cinsel saldırı nedeniyle 4 bin 419 dava açılırken, 2015 yılında dava sayısı yaklaşık yüzde 66’lık artışla 7 bin 355 oldu. Yine 2006 yılında çocukların cinsel istismarı nedeniyle açılan dava sayısı 2 bin 414 iken, 2017 yılında yüzde 596’lık artışla 14 bin 394’e yükseldi.

Kamuoyuna yansıyan olaylar ile rakamlar ortadayken, ne yazık ki Ülkemizde soruna ilişkin duyarlılık, belli sınırlılıkla kalmaktadır. Toplumsal bir sorun haline dönüşmüş olan cinsel saldırı ve istismar vakaları, ancak Mersin’de 2015 yılında uğradığı cinsel saldırı sonrası vahşice öldürülen 20 yaşındaki Özgecan Aslan ile Karaman’da Ensar Vakfı’na bağlı evlerde onlarca çocuğun cinsel istismara uğraması sonrası belli düzeyde gündeme gelebilmiştir. Oysa bu sorun, öncelikle eğitim üzerinden belli davranışların kazandırılmasıyla sağlanacak toplumsal farkındalık, sonra yasal düzenlemelerle çözüme kavuşturulabilir. Toplumsal farkındalığın uzun erimli ve ciddi bir program üzerinden yürütülmesi bir gerçekken, yasal düzenlemeler, toplumsal mutabakat sağlanarak kısa ve orta vadede sonuç alıcı uygulamalara dönüşebilir. Bu gerekliliğe karşın cinsel saldırı ve cinsel istismar suçlarına yönelik cezalandırmalarda kamuoyunun gündeminden gizlenerek hayata geçirilen tersi uygulamalar yapılmaktadır. Bu uygulamalardan biri Açık Ceza İnfaz Kurumlarına Ayrılma Yönetmeliği kapsamında gerçekleştirilmiştir. 17 Haziran 2005’te Resmi Gazete’de yayınlanıp yürürlüğe giren ‘Hükümlülerin Açık Ceza İnfaz Kurumlarına Ayrılmaları Hakkında Yönetmelik’ ile 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu’nun (TCK) ‘Cinsel saldırı’ başlıklı 102’nci ve ‘Çocukların cinsel istismarı’ başlıklı 103’üncü maddelerinden hüküm alanlar için, koşullu salıverilmelerine ‘bir yıldan az süre kalması’ şeklinde düzenlenmiştir. 2 Eylül 2012’te bu yönetmelik yürürlükten kaldırılarak yerine ‘Açık Ceza İnfaz Kurumlarına Ayrılma Yönetmeliği’ yayınlanmış, ilgili hüküm 1 yıldan 2 yıla çıkarılmıştır. Bu da yetmemiş, 18 Ağustos 2016’da aynı yönetmelik bir kez daha değiştirilerek 3 yıla çıkarılmıştır.

Açık Ceza İnfaz Kurumlarına Ayrılma Yönetmeliği’nde, ‘cinsel saldırı’ ve ‘çocukların cinsel istismarı’na ilişkin suçlardan hüküm giyenlere yönelik açık cezaevlerine ayrılma sürelerine ilişkin düzenlemeler, mağdur durumdaki insanların adalet duygusunu sarstığı gibi toplum vicdanında da ciddi yaralar açmıştır. Bu suçlardan hüküm giymişler, ne cezaevlerindeki kapasite ne de başka bir neden gözetilmeksizin bu haktan yararlandırılmamalıdır.

CEZA VE GÜVENLİK TEDBİRLERİNİN İNFAZI HAKKINDA KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 13.12.2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 14'üncü maddesinin (4)'üncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(5) 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu’nun ‘Cinsel saldırı’ başlıklı 102’nci maddesi ve ‘Çocukların cinsel istismarı’ başlıklı 103’üncü maddesi kapsamında mahkûm olanların infazı hiçbir şekilde açık ceza infaz kurumlarında yerine getirilmez.”

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

